

Részlet E.G.White Proféták és királyok c. könyvének Reformáció c. fejezetéből

„Nemcsak hogy megszenteltetették a templomot, hanem az áldozatokat is hűtlenül kezelték. Ez rossz hatással volt a nép adakozó kedvére. Elvesztették buzgalmukat és lelkesedésüket. Kelletlenül fizettek tizedet. Az Úr házában kincstára elszegényedett. Számos énekes és egyéb templomi szolgálattevő otthagyta Isten munkáját, hogy máshol dolgozzanak, mert nem kaptak elég fizetést. Nehémiás munkához látott, hogy helyrehozza ezeket a visszaéléseket. Összegyűjtötte azokat, akik otthagyták az Úr házában szolgálatát, és »helyükre állította őket«. Ez bizalmat ébresztett a népben, és az egész Júda elhozta »az olajnak, a mustnak és a gabonának a tizedét«. Nehémiás »a tárházak fölé« olyan felügyelőket rendelt, akik »híveknek ítéltettek, és az ő tisztük vele kiosztani atyafiainak részét«.

Milyen útmutatást közvetít az idézett szakasz?

1. A tizedfizetés részbeni vagy teljes elhagyása azért történt, mert „megszenteltetették a templomot és az áldozatokat is hűtlenül kezelték”, tehát alapos oka volt a bizalmatlanságnak.
2. Amikor Nehémiás, hazatérve Perzsiából, tudomást szerzett a szomorú állapotról, hogy a templom tized bevétele annyira lecsökkent, hogy a lévíták nem kapták meg járandóságukat, elhagyták szolgálatukat, Nehémiás nem a júdabelieket feddte meg a tized Isten házába való beszolgáltatásának az elmaradása miatt, hanem „a fejedelmeket”, akik a visszas állapokat előidézték vagy eltűrték. Hű embereket helyezett a megfelelő tisztségekbe és a nép újra hozta mindennek a tizedét a tárházakba. (Nehémiás 13,4-13)
3. Ha visszaélések miatt tartják vissza testvérek a tizedet, akkor az elrendezés módja az, hogy a bizalmatlanság okait kell megszüntetni, amint Nehémiás is cselekedte. Ennek nyomán helyreáll a tizedadás és tizedfelhasználás jó rendje.

E.G. White: Kiadatlan Bizonyágtételek (Spalding-Magan-gyűjtemény) A tized felhasználása című, 1905. január 22.-ei dátumozású bizonyágtételből

„Kedves Watson testvér!

Azt szeretném mondani, légy megfontolt, hogy milyen lépéseket teszel. Nem mindig lépsz bölcsen. Minél kevesebbet szólsz a tizedről, melyet a leginségesebb és legcsüggesztőbb mező enyhítésére fordítottak, annál értelmesebb leszel.

Az Úr évek óta azt tárta elém, hogy tizedemet magam osszam szét azok között a fehér és színes igehirdetők között, akiket elhanyagoltak, akik nem kaptak elég pénzt, hogy kellőképpen eltartsák családjukat. Mikor az idős igehirdetőkre hívták fel a figyelmemet, fehérekre vagy feketékre, különleges kötetességem volt megtudakolni szükségleteiket és ellátni őket. Ez az én speciális munkám volt. Eleget is tettem ennek néhányszor. **Senki se tegye rosszhírvé a tényt, hogy bizonyos esetekben ilyen módon kerül felhasználásra a tized.**

Ami a déli színesekért folyó munkát illeti, ezt a területet meglopták, és még mindig meglopják a javaktól, melyeket e terület munkásainak kellene megkapni. Ha előfordult, hogy testvérnőink a színesekért fáradozó igehirdetőknek küldték el tizedüket, maradjon békén mindenki, ha bölcs.

Magam is küldtem tizedemből a leginségesebb eseteknél, ha tudtam róluk. **Erre utasítottam. És mivel az összeg nem lett visszatartva az Úr tárházából, nem olyan ügy ez, amire megjegyzéseket kell tenni,** mert arra kényszerítették, hogy köztudomásúvá tegyem ezeket az eseteket, amit nem szeretnék tenni, mert ez nem a legjobb lenne.

Némely eseteket éveken át szemem előtt tartott az Úr, s én tizedemből elégítettem ki szükségleteiket, amint Isten utasított ezt tennem. S ha bárki így szól hozzám: White testvérnő, elfogadnád-e tizedemet, hogy a legínségesebbnek juttasd, azt felelném rá: Igen elfogadom; és így is tettem. ***Helyeseltem ezeknek a testvérnőiknek az eljárását, akik oda juttatták tizedeiket, ahol a legégetőbb szükség volt rá, hogy segítsék az elhanyagolt munkát.*** - Ha ez az ügy nyilvánosságot kap, akkor ez olyan ismeretet terjeszt, melyet jobb lenne úgy hagyni, amint van. Nem akarom nyilvánosságra hozni ezt a kötelességet, melyet az Úr kijelölt számomra és mások számára.

Azért írom ezeket neked, hogy ne kövess el hibát. A körülmények megváltoztatják a helyzeteket. **Nem tanácsolom, hogy bárki gyakorlattá tegye a tized összegyűjtését. De évek óta akadtak, akik elveszítették bizalmukat a tized helyes felhasználása tekintetében,** ezért nekem adták ide tizedüket, hozzátéve, hogyha nem fogadom el, maguk küldik el a legnagyobb szükségben lévő prédikátorok családjának, akikről tudomást szereznek. Elfogadtam hát pénzüket, elismervényt adtam róla nekik, majd közöltem velük, hogy mint használtam föl.

Azért írom ezeket, hogy maradj higgadt, ne háborogj, ne hozd nyilvánosságra ezt az ügyet, nehogy sokkal többen kövessék a példájukat.”

(Unpublished Manuscript Testimonies of E.G.White; A.W.Spalding and Percy T. Magan, M.D. 1915-1916; Corner stone Publishing 1992; 214-215.o.; Egervári Dezső eredeti szöveg alapján korrektúrázott fordítása.)

Milyen útmutatást lehet megérteni az idézett szakasz alapján?

1. Ne legyen általános gyakorlat a tized ilyen felhasználása, de bizonyos esetekben – ínséges munkaterületek vagy személyek elhanyagolása ill. bizalmatlanság esetén – nem kárhoztatandó az ilyen eljárás.
2. Ha rendkívüli esetekben egyénileg rendeltetésszerű helyre juttatják a tizedet, akkor az ugyanúgy az Úr tárházába juttatásnak minősül, mintha a központi egyházi pénztárba fizették volna be.
3. E.G. White intette, óvta a bizonyágtétel címzettjét, aki a szövegösszefüggés szerint tisztséget viselt az egyházban, hogy ne hozza nyilvánosságra, ne kifogásolja ezeket az eljárásokat.